

derlius

giraitė
kurioj medį atstoja
sapnas
brandinantis savo
vaisius

prakandus jie baisiai
kraujuoja

senukas išsirauna
dantis
ir pirmą sykį
užmiega ramiai

nebijodamas
nė vieno
sapno

prakąsti

meilė ir kitos interjero detalės

auginau ant palangės
savo buvusius meilužius
kaip kiti
augina begonijas
bei visokius augalus
savo netikėtais žiedais
nuolat sutrikdančius
rimtį

tik pastarieji
niekada nežydėjo

nelaisčiau jų
netrėšiau ir
dažnai iš viso pamiršdavau

stovėdavo ant palangės sustingę
nieko vienas kitam nesakydavo

buvo jie visiškai skirtingi
vieni spygliuoti
kiti pasidengę smulkiais gležnais
lapeliais
į kuriuos žiūrėdamas
visada nusišypsai
prisiminęs smulkų vasaros
lietutį saulei šviečiant
treti susikėlę koją ant kojos
melancholiškai žvelgė į tolį

žiedų spalvos nežinojau
galėjau tik spėlioti
nužvelginėdama juos
viena pasilikusi namuose

auginau vazonuose visas pamirštas naktis
visas atvėsusias glamones
visus pažadus
kurių pati niekada netesėjau

auginau vazonuose veidrodžius
atspindėjusius mirtį

alkis

nekantriai laukdama kol grįši iš parduotuvės
užkaičiu ant viryklės vandenį
ir lėtai skutu bulves, kurias atneši
už 5 minučių

parduotuvė netoli mūsų namų
vos perėjus gatvę

lėtai skutu bulves, kurias
atneši už 5 minučių, jau
kokią valandą

skutu tave